

Bemærkninger til forslaget

For mange fremstår EU's bureaukrati som en sammenspist kerne af pampere. Den opfattelse understøttes af de ofte eksorbitant høje lønninger, der udbetales til EU's ansatte. Lønningernes højde matches perfekt af den latterligt lave skat, som EU opkræver af sine egne ansatte - f.eks. betaler en ansat med en årsløn på op mod 400.000 kr. under 10% i skat. Det betyder, at den i sidste ende skatteyderbetalte udgift til EU-bureaukratiet bliver mindst dobbelt så stor, som den behøver at være.

Det virker særlig grotesk og uretfærdigt, når det gælder EU-ansatte, der alligevel har bopæl i deres hjemland - f.eks. de ansatte på EU's forskellige såkaldte informationskontorer i medlemsstaterne.

I Danmark har der været en glædelig enighed om at modsætte sig opreguleringer af de EU-ansattes lønninger for på den måde gradvis at bringe dem ned på et rimeligere niveau. Nu er det på tide, at Danmark også markerer en klar holdning, når det gælder beskatningen.

Det gælder ikke mindst i betragtning af Rådets svar på spørgsmål H-91/94 fra John Iversen, medlem af EU-Parlamentet. Heraf fremgår, at Rådet »... ikke finder, at størrelsen af de europæiske tjenstemænds lønninger og beskatningen heraf er urimelig«. Man kunne umiddelbart få det indtryk, at dette også udtrykker det danske rådsmedlems og dermed regeringens opfattelse. Det er vigtigt at få korrigeret denne forhåbentlig fejlagtige opfattelse på en meget synlig måde.

Derfor foreslås i stedet for, at regeringen skal arbejde for, at EU skærper beskatningen, både ved at hæve satserne og begrænse de overordentlig rigelige fradragmuligheder for de ansatte. Man kan filosofere

over, præcis hvor høj skatten skal være, men der kan ikke være et øjeblik tvivl om, at den skal sættes markant i vejret. En mulighed er at lade den svare til et gennemsnit af de nationale beskatninger (under hensyntagen til arbejdsmarkedsbidrag og lignende), hvilket den absolut ikke gør for nærværende, selv om det hævdes i ovenstående svar.

Øget beskatning af de EU-ansatte vil give EU et provenu. Det forudsættes, at dette provenu kommer skatteyderne til gode gennem (alt andet lige) lavere bidrag fra medlemsstaterne til EU.

Samtidig bør regeringen overveje de danske skatte-regler, der gælder for danskere, der ophører med at være ansat i EU-systemet. De har i dag f.eks. adgang til at fratække renteudgifter, der er »opsparret« under ansættelsen i EU-systemet. Begrundelsen er, at de ikke havde adgang til at trække renteudgifterne fra, mens de var EU-ansatte. Den begrundelse er absurd, for realiteten er, at de EU-ansatte har så mange andre fradrag og så lav skat, at det ville være dybt uretfærdigt, hvis de også havde et rentefradrag. Noget tilsvarende gælder ansatte i en række andre internationale organisationer og bør også for disse tages op til overvejelse.

Afslutningsvis skal det understreges, at forslagsstillerne selvfølgelig finder det i orden, at EU-ansatte i rimeligt omfang kompenseres for udgifter til flytning, bosættelse i et fremmed land (hvis det er tilfældet) etc. Det bør ske ved tillæg, der eksplicit modsvarer disse gener, og som fremtræder som en synlig og prioriterbar post på EU's budget. I dag overkompenseres de EU-ansatte i helt urimeligt omfang.